

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 59

7 marca 2016

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 090/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 090/02	Sprawa C-500/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-398/13 TVR Automotive/OHIM – TVR Italia, wniesione w dniu 21 września 2015 r. przez TVR Italia Srl	2
2016/C 090/03	Sprawa C-564/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 4 listopada 2015 r. – Tibor Farkas/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél alföldi Regionális Adó Főigazgatósága	2
2016/C 090/04	Sprawa C-566/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin (Niemcy) w dniu 3 listopada 2015 r. – Konrad Erzberger/TUI AG	3
2016/C 090/05	Sprawa C-571/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Finanzgericht (Niemcy) w dniu 6 listopada 2015 r. – Wallenborn Transports SA/Hauptzollamt Gießen	3

2016/C 090/06	Sprawa C-605/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 17 listopada 2015 r. – Minister Finansów przeciwko Aviva Towarzystwu Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie	4
2016/C 090/07	Sprawa C-641/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 2 grudnia 2015 r. – Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH/Hettegger Hotel Edelweiss GmbH	5
2016/C 090/08	Sprawa C-645/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 3 grudnia 2015 r. – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern	5
2016/C 090/09	Sprawa C-670/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 15 grudnia 2015 r. – Jan Šalplachta	6
2016/C 090/10	Sprawa C-671/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Président de l’Autorité de la concurrence/Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE), Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Société Fraileg, Société Prim’Santerre, Union des endiviers, Société Soleil du Nord, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d’endives de France (APEF), Section nationale de l’endive (SNE), Fédération du commerce de l’endive (FCE), Société France endives, Société Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP’Endives), Société Marché de Phalempin, Société Primacoop, Société Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema), Société Valois-Fruits, Société Groupe Perle du Nord, Ministre de l’économie, de l’industrie et du numérique	7
2016/C 090/11	Sprawa C-672/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Perpignan (Francja) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Procureur de la République/Noria Distribution SARL	8
2016/C 090/12	Sprawa C-677/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 października 2015 r. w sprawie T-299/11 European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics Belgium SA/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wniesione w dniu 16 grudnia 2015 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)	8
2016/C 090/13	Sprawa C-695/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 23 grudnia 2015 r. – Shiraz Baig Mirza/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	10
2016/C 090/14	Sprawa C-8/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Frosinone (Włochy) w dniu 5 stycznia 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Paoli Tonachella . . .	11
2016/C 090/15	Sprawa C-17/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 12 stycznia 2016 r. – Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL/ Administration des douanes et droits indirects	11
2016/C 090/16	Sprawa C-30/16: Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec	12

Sąd

- 2016/C 090/17 Sprawa T-427/12: Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2016 r. – Austria/Komisja (Pomoc państwa — Sektor bankowy — Pomoc przyznana przez Niemcy i Austrię na rzecz Bayerische Landesbank w ramach jego restrukturyzacji — Decyzja stwierdzająca zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków — Uchylenie pierwotnej decyzji zredagowanej w innym języku niż język państwa członkowskiego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt podlegający zaskarżeniu — Dopuszczalność — Pojęcie pomocy państwa — Korzyść — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia) 13
- 2016/C 090/18 Sprawa T-443/13: Wyrok Sądu z dnia 21 stycznia 2016 r. – Makhlouf/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo własności — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Proporcjonalność) 13
- 2016/C 090/19 Sprawa T-674/13: Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2016 r. – Gugler France/OHIM – Gugler (GUGLER) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy GUGLER — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 i art. 53 ust 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Uwzględnienie z urzędu] 14
- 2016/C 090/20 Sprawa T-62/14: Wyrok Sądu z dnia 21 stycznia 2016 r. – BR IP Holder/OHIM – Greyleg Investments (HOKEY POKEY) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego HOKEY POKEY — Wcześniejszy niezarejestrowany słowny krajowy znak towarowy — Dowód używania — Prawo do zakazania używania zgłoszonego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo państwa członkowskiego — Obowiązek uzasadnienia — Uwzględnienie z urzędu] 15
- 2016/C 090/21 Sprawa T-782/14 P: Wyrok Sądu z dnia 27 stycznia 2016 r. – DF/Komisja [Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Oddelegowanie w interesie służby — Dodatek zagraniczny — Warunek przewidziany w art. 4 ust. 1 lit. b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Zwrot nienależnych kwot] 15
- 2016/C 090/22 Sprawa T-802/14: Wyrok Sądu z dnia 21 stycznia 2016 r. – Laboratorios Ern/OHIM – michelle menard (Lenah.C) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Lenah.C — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy LEMA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009] 16
- 2016/C 090/23 Sprawa T-75/15: Wyrok Sądu z dnia 21 stycznia 2016 r. – Rod Leichtmetallräder/OHIM – Rodi TR (ROD) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy ROD — Wcześniejsze graficzne znaki towarowe RODI odmowy rejestracji — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit b) i art. 53 ust 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Wcześniejsze postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zasada 39 ust. 3 rozporządzenia [(WE) nr 2868/95] 16
- 2016/C 090/24 Sprawa T-746/15 R: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 18 stycznia 2016 r. – Biofa/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zatwierdzenia substancji podstawowej wodorowęglanu sodu — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru) 17

2016/C 090/25	Sprawa T-602/15: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2015 r. – Jenkinson/Rada i in.	17
2016/C 090/26	Sprawa T-678/15: Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2015 r. – Novartis/OHIM (Przedstawienie półksiężycy w kolorze czarnym i białym)	19
2016/C 090/27	Sprawa T-679/15: Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2015 r. – Novartis/OHIM (Przedstawienie półksiężycy w kolorze zielonym i białym)	20
2016/C 090/28	Sprawa T-736/15: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2015 r. – Aldi/OHIM – Sky (SKYLITE)	20
2016/C 090/29	Sprawa T-778/15: Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2015 r. – It Works/OHIM – KESA Holdings Luxembourg (IT it WORKS)	21
2016/C 090/30	Sprawa T-7/16: Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2016 r. – La tarte tropézienne/OHIM (LA TARTE TROPÉZIENNE 1955. SAINT-TROPEZ)	22
2016/C 090/31	Sprawa T-13/16: Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2016 r. – Gauff/OHIM – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)	23
2016/C 090/32	Sprawa T-14/16: Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2016 r. – Apimab Laboratoires i in./Komisja Europejska	23
2016/C 090/33	Sprawa T-15/16: Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2016 r. – Pandalis/OHIM – LR Health & Beauty Systems (Cystus)	25
2016/C 090/34	Sprawa T-16/16: Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2016 r. – Mast-Jägermeister/OHIM (Kubek) . .	25
2016/C 090/35	Sprawa T-18/16: Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2016 r. – DMC/OHIM – Etike' International (De Giusti Orgoglio)	26

Sąd do spraw Służby Publicznej

2016/C 090/36	Sprawa F-148/15 R: Postanowienie Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 20 stycznia 2016 r. – Brouillard/Komisja (Służba publiczna — Niedopuszczenie do udziału w egzaminach konkursowych — Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Pilny charakter — Brak)	27
2016/C 090/37	Sprawa F-85/15: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 27 stycznia 2016 r. – Glantenay i in./Komisja	27

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 090/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 78 z 29.2.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 68 z 22.2.2016

Dz.U. C 59 z 15.2.2016

Dz.U. C 48 z 8.2.2016

Dz.U. C 38 z 1.2.2016

Dz.U. C 27 z 25.1.2016

Dz.U. C 16 z 18.1.2016

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-398/13
TVR Automotive/OHIM – TVR Italia, wniesione w dniu 21 września 2015 r. przez TVR Italia Srl**

(Sprawa C-500/15 P)

(2016/C 090/02)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: TVR Italia Srl (przedstawiciel: F. Caricato, avvocato)

Druga strona postępowania: TVR Automotive Ltd, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2016 r. Trybunał (dziewiąta izba) odrzucił odwołanie.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kecskeméti Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 4 listopada 2015 r. – Tibor Farkas/Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Dél alföldi Regionális Adó Főigazgatósága**

(Sprawa C-564/15)

(2016/C 090/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tibor Farkas

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy praktyka organu podatkowego oparta na przepisach ustawy o podatku VAT, zgodnie z którą organ podatkowy stwierdza, że nabywca towaru (lub usługobiorca) jest odpowiedzialny za różnicę podatku, w sytuacji gdy sprzedający towar (lub usługodawca) wystawia fakturę z tytułu transakcji podlegającej systemowi odwrotnego obciążenia zgodnie z ogólnym systemem podatkowym, deklarując i uiszczając na rzecz skarbu państwa zwiazany z tą fakturą podatek VAT, a nabywca towaru (lub usługobiorca) odlicza ze swej strony VAT zapłacony na rzecz wystawcy faktury, chociaż nie może skorzystać ze swego prawa do odliczenia podatku VAT zadeklarowanego jako różnica podatkowa, jest zgodna z przepisami dyrektywy w sprawie podatku VAT⁽¹⁾, a w szczególności z zasadą proporcjonalności w zakresie celów neutralności podatkowej i zapobiegania przestępstwom skarbowym?

- 2) Czy sankcja za wybór niewłaściwej metody opodatkowania w przypadku zadeklarowania różnicy podatku, która wiąże się także z nałożeniem grzywny za przewinienie skarbowe w wysokości 50 % tej różnicy, jest proporcjonalna, jeżeli skarżący nie odniósł żadnego uszczerbku i nie istnieje żaden dowód na to, że doszło do nadużyć?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/12/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin
(Niemcy) w dniu 3 listopada 2015 r. – Konrad Erzberger/TUI AG**

(Sprawa C-566/15)

(2016/C 090/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: Konrad Erzberger

Druga strona postępowania: TUI AG

Pytania prejudycjalne

Czy jest zgodne z art. 18 TFUE (zakazem dyskryminacji) oraz art. 45 TFUE (swobodnym przepływem pracowników), aby państwo członkowskie przyznawało czynne i bierne prawo wyborcze w przypadku wyboru przedstawicieli pracowników do organu nadzorczego przedsiębiorstwa tylko tym pracownikom, którzy są zatrudnieni w zakładach przedsiębiorstwa lub w przedsiębiorstwach koncernu w kraju?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Finanzgericht
(Niemcy) w dniu 6 listopada 2015 r. – Wallenborn Transports SA/Hauptzollamt Gießen**

(Sprawa C-571/15)

(2016/C 090/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hessisches Finanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wallenborn Transports SA

Strona pozwana: Hauptzollamt Gießen

Pytania prejudycjalne

Pytanie pierwsze:

Czy przepis państwa członkowskiego z zakresu podatku VAT, zgodnie z którym wolne obszary celne o kontroli typu I (porty wolnocłowe) nie należą do terytorium kraju, reguluje inną sytuację, o której mowa w art. 156 dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹), tak jak jest to wskazane w art. 61 akapit pierwszy oraz art. 71 ust. 1 akapit pierwszy tej dyrektywy?

W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to pytanie:

Pytanie drugie:

Czy w odniesieniu do towarów podlegających należnościom celnym zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego oraz wymagalność podatku VAT występuje na podstawie art. 71 ust. 1 akapit drugi dyrektywy VAT w momencie, w którym ma miejsce zdarzenie powodujące powstanie obowiązku w zakresie należności celnych i powstaje wymagalność tych należności również wtedy, gdy zdarzenie to i powstanie wymagalności mają miejsce w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I, a prawo podatku VAT państwa członkowskiego, do którego terytorium zalicza się wolny obszar celny stanowi, iż wolne obszary celne o kontroli typu I (porty wolnocłowe) nie zaliczają się do terytorium kraju?

W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

Pytanie trzecie:

Czy w stosunku do towarów podlegających procedurze tranzytu zewnętrznego dostarczonych do wolnego obszaru celnego o kontroli typu I bez zakończenia tej procedury, które na terenie wolnego obszaru celnego zostały usunięte spod dozoru celnego, co spowodowało powstanie długu celnego na podstawie art. 203 ust. 1 kodeksu celnego⁽²⁾, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego oraz wymagalność podatku VAT powstają w tym samym momencie z innej podstawy, a mianowicie z art. 204 ust. 1 lit. a) kodeksu celnego, ponieważ przed zdarzeniem, w wyniku którego nastąpiło usunięcie towaru spod dozoru celnego zaniechano przedstawienia towaru przed położonym na terenie kraju urzędem celnym właściwym dla wolnego obszaru celnego i tym samym zaniechano zakończenia tam procedury tranzytu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej; Dz. U. L 347, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny; Dz.U. L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 17 listopada 2015 r. – Minister Finansów przeciwko Aviva Towarzystwu Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie

(Sprawa C-605/15)

(2016/C 090/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis krajowy dotyczący zwolnienia z VAT niezależnej grupy osób, nieprzewidujący żadnych przesłanek, czy procedur stanowiących o spełnieniu warunku zakłócenia konkurencji jest zgodny z art. 132 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ w zw. z art. 131 dyrektywy VAT, jak też zasadą efektywności, zasadą pewności prawa i zasadą uzasadnionych oczekiwań?
- 2) Jakie należy zastosować kryteria oceny spełnienia warunku zakłócenia konkurencji przewidzianego w art. 132 ust. 1 lit. f) dyrektywy VAT?
- 3) Czy na udzielenie odpowiedzi na drugie z powyższych pytań ma wpływ okoliczność, że usługi świadczone są przez niezależną grupę osób na rzecz członków podlegających jurysdykcji różnych państw członkowskich?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 347 s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 2 grudnia 2015 r. – Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH/Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

(Sprawa C-641/15)

(2016/C 090/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH

Strona pozwana: Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy kryterium opłaty za wstęp określone art. 8 ust. 3 dyrektywy 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej⁽¹⁾ jest spełnione,

- gdy w poszczególnych pokojach hotelu są udostępnione odbiorniki telewizyjne, za pomocą których podmiot prowadzący hotel umożliwia odbiór sygnałów różnych programów telewizyjnych i radiowych („telewizja w pokoju hotelowym”), i gdy
- podmiot prowadzący hotel żąda za korzystanie z pokoju („z telewizją w pokoju hotelowym”) wynagrodzenia za nocleg w pokoju („cena za pokój”), które obejmuje także korzystanie z odbiornika telewizyjnego oraz z programów telewizyjnych i radiowych odbieranych za jego pomocą?

⁽¹⁾ Dz.U. L 376, s. 28.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 3 grudnia 2015 r. – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern

(Sprawa C-645/15)

(2016/C 090/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pkt 7 lit. c) załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą OOS”) należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie to obejmuje również poszerzenie istniejącej drogi o cztery pasy lub większej liczbie pasów?

2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy pkt 7 lit. c) załącznika I do dyrektywy OOS stanowi *lex specialis* w stosunku do pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS i w związku z tym jest stosowany w pierwszej kolejności?

3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie:

Czy pojęcie „droga szybkiego ruchu” w pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS zakłada, że istotny odcinek drogi jest główną drogą ruchu międzynarodowego w rozumieniu Umowy europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego?

4) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze, drugie i trzecie:

Czy pojęcie „budowa” w pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS znajduje zastosowanie do poszerzenia drogi, podczas którego nie dokonuje się istotnej zmiany istniejącej trasy drogi?

5) W razie udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi twierdzącej:

Czy pojęcie „budowa” w pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS zakłada minimalną długość danego odcinka drogi? Czy w wypadku odpowiedzi twierdzącej ma to oznaczać nieprzerwany odcinek drogi? Czy w wypadku odpowiedzi twierdzącej minimalna długość wynosi więcej niż nieprzerwany odcinek wynoszący 2,6 kilometrów bądź – jeżeli należy sumować długość kilku odcinków dróg nie stanowiących jednej nieprzerwanej całości – więcej niż 4,4 kilometrów łącznie?

6) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie piąte:

Czy pkt 7 lit. b) alternatywa druga załącznika I do dyrektywy OOS (budowa dróg szybkiego ruchu) znajduje zastosowanie do budowy dróg na terenach zabudowanych w rozumieniu Umowy europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 26, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 15 grudnia 2015 r. – Jan Šalplachta**

(Sprawa C-670/15)

(2016/C 090/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: Jan Šalplachta

Pytanie prejudycjalne

Czy przysługujące osobie fizycznej prawo skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporze transgranicznym w rozumieniu art. 1 i art. 2 dyrektywy Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze ⁽¹⁾, wymaga by przyznana przez Republikę Federalną Niemiec pomoc prawna obejmowała poniesione przez wnioskodawcę koszty tłumaczenia oświadczenia oraz załączonych do wniosku o przyznanie pomocy prawnej uzasadniających go dokumentów, gdy jednocześnie z wytoczeniem powództwa wnioskodawca wniósł do sądu – będącego zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. b) dyrektywy również organem przyjmującym – wniosek o przyznanie pomocy prawnej i sam zlecił dokonanie tłumaczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.2003, s. 41- wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 90.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Président de l'Autorité de la concurrence/Association des producteurs vendeurs d'endives (APVE), Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Société Fraileg, Société Prim'Santerre, Union des endiviers, Société Soleil du Nord, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d'endives de France (APEF), Section nationale de l'endive (SNE), Fédération du commerce de l'endive (FCE), Société France endives, Société Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP'Endives), Société Marché de Phalempin, Société Primacoop, Société Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema), Société Valois-Fruits, Société Groupe Perle du Nord, Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique

(Sprawa C-671/15)

(2016/C 090/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Président de l'Autorité de la concurrence

Druga strona postępowania: Association des producteurs vendeurs d'endives (APVE), Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Société Fraileg, Société Prim'Santerre, Union des endiviers, Société Soleil du Nord, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d'endives de France (APEF), Section nationale de l'endive (SNE), Fédération du commerce de l'endive (FCE), Société France endives, Société Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP'Endives), Société Marché de Phalempin, Société Primacoop, Société Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema), Société Valois-Fruits, Société Groupe Perle du Nord, Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy porozumienia, decyzje lub praktyki organizacji producentów, związków organizacji producentów i organizacji zawodowych, które można by uznać za antykonkurencyjne w świetle art. 101 TFUE, mogą zostać wyłączone spod zakazu przewidzianego w tym artykule z tego tylko powodu, że mogą one służyć realizacji zadań powierzonych tym organizacjom w ramach wspólnej organizacji rynku, mimo że nie mieszczą się one w zakresie żadnego z odstępstw ogólnych przewidzianych kolejno w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 26 z dnia 4 kwietnia 1962 r.⁽¹⁾ i rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r.⁽²⁾ oraz w art. 176 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r.⁽³⁾?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2200/1996⁽⁴⁾, art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007⁽⁵⁾ i art. 122 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, które wśród celów wyznaczonych organizacjom producentów i ich związkom określają również cel w postaci stabilizowania cen producentów i dostosowywania produkcji do popytu, w szczególności w odniesieniu do ilości, należy interpretować w ten sposób, że praktyki polegające na zbiorowym ustalaniu ceny minimalnej, na uzgadnianiu ilości wprowadzanych na rynek lub na wymianie informacji strategicznych, stosowane przez te organizacje lub ich związki są wyłączone spod zakazu porozumień antykonkurencyjnych, o ile zmierzają one do realizacji tych celów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 26 z dnia 4 kwietnia 1962 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 214, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1182/2007 z dnia 26 września 2007 r. ustanawiające przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, zmieniające dyrektywy 2001/112/WE, 2001/113/WE i rozporządzenia (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 318/2006 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2202/96 (Dz.U. L 273, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Perpignan (Francja) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Procureur de la République/Noria Distribution SARL

(Sprawa C-672/15)

(2016/C 090/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Perpignan

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Procureur de la République

Strona pozwana: Noria Distribution SARL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2002/46/WE⁽¹⁾ oraz wspólnotowe zasady swobodnego przepływu towarów i wzajemnego uznawania stoją na przeszkodzie ustanowieniu krajowego aktu prawnego takiego jak rozporządzenie z dnia 9 maja 2006 r., który wyklucza procedurę wzajemnego uznawania w odniesieniu do suplementów diety na bazie witamin i minerałów pochodzących z innego państwa członkowskiego, wykluczając wdrożenie uproszczonej procedury dla produktów sprzedawanych legalnie w innym państwie członkowskim na bazie składników odżywczych [których ilości przekraczają granice ustalone] w rozporządzeniu z dnia 9 maja 2006 r.?
- 2) Czy dyrektywa 2002/46, a w szczególności jej art. 5, jak również zasady wywodzące się z orzecznictwa wspólnotowego w przedmiocie postanowień dotyczących swobodnego przepływu towarów zezwalają na ustalenie maksymalnych dziennych dawek witamin i minerałów proporcjonalnie do zalecanego dziennego spożycia, poprzez przyjęcie wartości wynoszącej trzykrotność zalecanego dziennego spożycia dla składników odżywczych obarczonych mniejszym ryzykiem, wartości równej zalecanemu dziennemu spożyciu dla składników odżywczych obarczonych ryzykiem przekroczenia górnej granicy bezpieczeństwa oraz wartości niższej od zalecanego spożycia dziennego czy wręcz zerowej dla składników odżywczych obarczonych największym ryzykiem?
- 3) Czy dyrektywa 2002/46, jak również zasady wywodzące się z orzecznictwa wspólnotowego w przedmiocie postanowień dotyczących swobodnego przepływu towarów zezwalają na ustalenie dawek w świetle samych tylko krajowych opinii naukowych, mimo że w nowych międzynarodowych opiniach przyjmuje się wyższe dawki w identycznych warunkach użytkowania?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183, s. 51).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 października 2015 r. w sprawie T-299/11 European Dynamics Luxembourg SA, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics Belgium SA/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wniesione w dniu 16 grudnia 2015 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-677/15 P)

(2016/C 090/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: N. Bambara, pełnomocnik, adwokaci P. Wytinck i B. Hoorelbeke)

Druga strona postępowania: European Dynamics Luxembourg SA, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics Belgium SA

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- Tytułem głównym
 - uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w zakresie, w jakim stwierdza on, że decyzja o udzieleniu zamówienia jest obciążona licznymi wadami istotnych naruszeń prawa, w tym naruszenia zasad równości szans i przejrzystości, oczywistymi błędami w ocenie oraz szeregiem braków uzasadnienia (pkt 1 sentencji zaskarżonego wyroku), oraz w zakresie, w jakim nakazuje on zapłatę przez Unię Europejską na rzecz European Dynamics Luxembourg odszkodowania za utratę szansy przyznania umowy ramowej (pkt 2 sentencji zaskarżonego wyroku),
 - oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji o udzieleniu zamówienia i żądania odszkodowania wniesionych przez skarżącą w pierwszej instancji;
- Pomocniczo, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w zakresie, w jakim stwierdza on, że decyzja o udzieleniu zamówienia jest obciążona licznymi wadami istotnych naruszeń prawa, w tym naruszenia zasad równości szans i przejrzystości, oczywistymi błędami w ocenie oraz szeregiem braków uzasadnienia, oraz w zakresie, w jakim nakazuje on zapłatę przez Unię Europejską na rzecz European Dynamics Luxembourg odszkodowania za utratę szansy przyznania umowy ramowej, oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- Pomocniczo w drugiej kolejności, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w zakresie, w jakim nakazuje on zapłatę przez Unię Europejską na rzecz European Dynamics Luxembourg odszkodowania za utratę szansy przyznania umowy ramowej, oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- Obciążenie skarżących w pierwszej instancji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Odwołanie oparte jest na czterech głównych zarzutach, a mianowicie że: 1) Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu zasad równości szans i przejrzystości, oraz naruszył obowiązek uzasadnienia zapisany w art. 36 statutu Trybunału, 2) Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu kryterium dotyczącego oczywistych błędów w ocenie, 3) Sąd naruszył prawo przy stosowaniu art. 100 ust. 2 ogólnego rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ w związku z art. 296 akapit drugi TFUE, oraz 4) Sąd naruszył prawo poprzez przyznanie odszkodowania za utratę szansy.
2. W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, gdyż nie ocenił i ustalił, czy wprowadzenie ważenia kryteriów dla podkryteriów pierwszego z technicznych kryteriów udzielenia zamówienia, których nie podano oferentom przed złożeniem ofert 1) zmieniło kryteria udzielenia zamówienia określone w dokumentacji przetargowej lub ogłoszeniu o zamówieniu, 2) zawierało elementy, które gdyby były wiadome w trakcie przygotowania ofert, mogły mieć na nie wpływ, lub 3) zostało przyjęte ze względu na kwestie mogące powodować dyskryminację wobec jednego z oferentów. W drugiej części pierwszego zarzutu wnoszący odwołanie wykazuje także, że Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia określony w art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości, gdyż nie podał żadnego powodu, dlaczego uznał, że wprowadzenie niezapowiedzianych czynników dotyczących ważenia dla podkryteriów stosowanych w pierwszym kryterium udzielenia zamówienia niekorzystnie wpłynęło na szanse skarżących w pierwszej instancji zakwalifikowania się na pierwszym lub drugim miejscu w kaskadzie w spornym przetargu.
3. W zarzucie drugim wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, bo nie zbadał, czy ustalone oczywiste błędy w ocenie popełnione przez komisję przetargową przy ocenie oferty European Dynamics pod kątem kryteriów pierwszego i drugiego mogły mieć wpływ na wynik końcowy spornej decyzji o udzieleniu zamówienia. Wnoszący odwołanie wskazuje, że Sąd jest obowiązany zbadać, czy ustalone oczywiste błędy w ocenie doprowadziłyby do innego wyniku przetargu w dwóch aspektach. Po pierwsze, Sąd powinien zbadać, czy gdyby te oczywiste błędy w ocenie nie zostały popełnione, to odrzucony oferent uzyskałby wystarczająco dużo punktów, by zakwalifikować się wyżej w kaskadzie. Po drugie, Sąd powinien zbadać, czy ustalone oczywiste błędy mają wpływ na punktację przyznaną dla danego (pod-)kryterium, w razie gdy istnieje szereg innych powodów (nieobciążonych oczywistym błędem w ocenie) na poparcie przyznanej punktacji.

4. W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo badając poszczególne uwagi komisji przetargowej z osobna, a nie w szerszym kontekście, i przez to zastosował surowsze kryterium oceny w zakresie obowiązku uzasadnienia niż wynika to z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. Ponadto Sąd naruszył prawo, bo nie zbadał, czy inne powody (nieobarczone brakiem uzasadnienia) podawane przez OHIM na uzasadnienie punktacji przyznanej w pierwszym kryterium udzielenia zamówienia nie wystarczyłyby na potwierdzenie ważności przyznanej punktacji. Z tego względu Sąd naruszył prawo stwierdzając nieważność zaskarżonej decyzji z powodu naruszenia art. 100 ust. 2 ogólnego rozporządzenia finansowego w związku z art. 296 TFUE.
5. W zarzucie czwartym wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo zasądzając odszkodowanie dla pierwszej ze skarżących w pierwszej instancji, ponieważ nie zostało wykazane spełnienie jednej z łącznych przesłanek powstania pozaumownej odpowiedzialności instytucji Unii (tzn. bezprawnego zachowania). Pomocniczo, wnoszący odwołanie podnosi, że nawet gdyby został uwzględniony tylko pierwszy zarzut odwołania OHIM, zaskarżony wyrok należy uchylić w zakresie, w jakim nakazuje zapłatę odszkodowania, gdyż w takim przypadku istnienie związku przyczynowego między pozostałym bezprawnym zachowaniem (oczywistym błędem w ocenie i brakiem uzasadnienia) a podnoszoną szkodą nie jest wykazane. Jeszcze bardziej pomocniczo, wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku ze względu na sprzeczność między wywodami spornego wyroku a drugim akapitem sentencji zaskarżonego wyroku. I już całkiem pomocniczo, wnoszący odwołanie wskazuje, że w każdym razie sentencja zaskarżonego wyroku zawiera błąd merytoryczny, gdyż nakazuje Unii Europejskiej zamiast OHIM-owi naprawienie European Dynamics Luxembourg utraty szansy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Közigazgatási és Munkaügyi
Bírótság (Węgry) w dniu 23 grudnia 2015 r. – Shiraz Baig Mirza/Bevándorlási és Állampolgársági
Hivatal**

(Sprawa C-695/15)

(2016/C 090/13)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Közigazgatási és Munkaügyi Bírótság.

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Shiraz Baig Mirza.

Druga strona postępowania: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem Dublin III”) należy interpretować w ten sposób, że:
- a) państwa członkowskie mogą korzystać z prawa do odesłania wnioskodawcy do bezpiecznego państwa trzeciego jedynie zanim zostanie ustalone odpowiedzialne państwo członkowskie lub że mogą również korzystać z tego prawa po tym ustaleniu?
- b) czy odpowiedź na powyższe pytanie jest inna w wypadku, gdy państwo członkowskie stwierdzi, że jest państwem odpowiedzialnym nie w chwili, gdy wniosek wpłynął do jego organów po raz pierwszy, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Dublin III i rozdziałem III tego rozporządzenia, ale gdy przyjmuje wnioskodawcę z innego państwa członkowskiego, w następstwie wniosku o jego przekazanie lub wtórne przejście na podstawie rozdziałów V i VI rozporządzenia Dublin III?

- 2) Jeżeli, zgodnie z wykładnią dokonaną przez Trybunał w odpowiedzi na pytanie pierwsze, z prawa do odesłania wnioskodawcy do bezpiecznego państwa trzeciego można korzystać również po przekazaniu dokonany zgodnie z procedurą dublińską:

Czy wykładni art. 3 ust. 3 rozporządzenia Dublin III można dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mogą również skorzystać z tego prawa w przypadku, gdy państwo członkowskie dokonujące przekazania nie zostało w trakcie procedury dublińskiej poinformowane o konkretnym przepisie krajowym dotyczącym wykonywania tego prawa lub praktyki stosowanej przez władze krajowe?

- 3) Czy wykładni art. 18 ust. 2 rozporządzenia Dublin III można dokonywać w ten sposób, że w przypadku wnioskodawcy, który został powtórnie przejęty na podstawie art. 18 [ust. 1] lit. c) tego rozporządzenia, procedura powinna być kontynuowana na etapie, na którym została przerwana w trakcie poprzedniej procedury?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013 L 180, s. 31.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Frosinone
(Włochy) w dniu 5 stycznia 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Paoli Tonachella**

(Sprawa C-8/16)

(2016/C 090/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Frosinone

Strony w postępowaniu głównym

Paola Tonachella

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uzupełnione w szczególności w świetle zasad zawartych w wyroku Trybunału Sprawiedliwości [C-72/10] z dnia 16 lutego 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisowi krajowemu przewidującemu obowiązek nieodpłatnego zbycia prawa do korzystania z materialnych i niematerialnych składników majątku stanowiących przedmiot prawa własności, wchodzących w skład sieci służącej do zarządzania punktami przyjmowania zakładów wzajemnych, z chwilą zaprzestania działalności z powodu upływu okresu, na jaki udzielono koncesji, lub na skutek decyzji o wygaśnięciu lub cofnięciu koncesji?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 12 stycznia 2016 r. – Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL/Administration des douanes
et droits indirects**

(Sprawa C-17/16)

(2016/C 090/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL

Strona pozwana: Administration des douanes et droits indirects

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 z dnia 26 października 2005 r. ⁽¹⁾ i art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 z dnia 15 marca 2006 r. ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego przebywający w strefie tranzytu międzynarodowego lotniska nie podlega obowiązkowi złożenia deklaracji wynikającego z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1889/2005 z dnia 26 października 2005 r., czy też – przeciwnie – w ten sposób, że obywatel ów podlega temu obowiązkowi w związku z tym, że przekroczył on granicę zewnętrzną Wspólnoty na przejściu granicznym w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 z dnia 15 marca 2006 r.?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz.U. L 309, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-30/16)

(2016/C 090/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- Stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 2006/126/WE ⁽¹⁾, ponieważ nie dokonała transpozycji w pełnym zakresie art. 4 ust. 1 i ust. 3 lit. b), art. 4 ust. 4 lit. d), f) i h), art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niezbędne przepisy należało uchwalić i opublikować do dnia 19 stycznia 2016 r. i stosować od dnia 19 stycznia 2016 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (przekształcenie), Dz. U. L 403, s. 18.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2016 r. – Austria/Komisja

(Sprawa T-427/12) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Sektor bankowy — Pomoc przyznana przez Niemcy i Austrię na rzecz Bayerische Landesbank w ramach jego restrukturyzacji — Decyzja stwierdzająca zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków — Uchylenie pierwotnej decyzji zredagowanej w innym języku niż język państwa członkowskiego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt podlegający zaskarżeniu — Dopuszczalność — Pojęcie pomocy państwa — Korzyść — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia)

(2016/C 090/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Austrii (przedstawiciele: C. Pesendorfer, M. Windisch, W. Peschorn i S. Ullreich, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, T. Maxian Rusche i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 lit. d) i ust. 2 decyzji Komisji C (2012) 5062 wersja ostateczna z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa S.A.28487 (C 16/2009 ex 254/2009), przyznanej przez Republikę Federalną Niemiec i Republikę Austrii na rzecz Bayerische Landesbank, a także o stwierdzenie nieważności, w wyniku uchylenia wspomnianej decyzji przez art. 1 decyzji Komisji (UE) 2015/657 z dnia 5 lutego 2013 r. dotyczącej pomocy państwa SA.28487 (C 16/2009 ex N 254/2009) przyznanej przez Niemcy i Austrię na rzecz Bayerische Landesbank (JO 2015, L 109, p. 1), art. 2 ust. 1 lit. d) i ust. 2 tej ostatniej decyzji

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 1.12.2012.

Wyrok Sądu z dnia 21 stycznia 2016 r. – Makhlouf/Rada

(Sprawa T-443/13) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo własności — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Proporcjonalność)

(2016/C 090/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Makhlouf (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci C. Rygaert i G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M.-M. Joséphidès i G. Étienne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147, s. 14), w zakresie w jakim akt ten dotyczy skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mohammad Makhlouf pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2016 r – Gugler France/OHIM – Gugler (GUGLER)

(Sprawa T-674/13) (¹)

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy GUGLER — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 i art. 53 ust 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Uwzględnienie z urzędu]

(2016/C 090/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gugler France (Besançon, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Grolée,)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również: Alexander Gugler (Maxdorf, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 października 2013 r. (sprawa R 356/2012-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Gugler France a Alexandrem Guglerem.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 16 października 2013 r. (sprawa R 356/2012-4);
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Gugler France w trakcie postępowania przed Sądem.

(¹) Dz.U. C 61 z 1.3.2014.

Wyrok Sądu z dnia 21 stycznia 2016 r. – BR IP Holder/OHIM – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)

(Sprawa T-62/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego HOKEY POKEY — Wcześniejszy niezarejestrowany słowny krajowy znak towarowy — Dowód używania — Prawo do zakazania używania zgłoszonego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo państwa członkowskiego — Obowiązek uzasadnienia — Uwzględnienie z urzędu]

(2016/C 090/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BR IP Holder LLC (Canton, Massachusetts, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokat F. Traub i C. Rohsler, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. Harrington, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Greyleg Investments Ltd (Baltonsborough, Zjednoczone Królestwo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 listopada 2013 r. (sprawa R 1091/2012-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między BR IP Holder LLC a Greyleg Investments Ltd.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 22 listopada 2013 r. (sprawa R 1091/2012-4).
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez BR IP Holder LLC.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 27 stycznia 2016 r. – DF/Komisja

(Sprawa T-782/14 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Oddelegowanie w interesie służby — Dodatek zagraniczny — Warunek przewidziany w art. 4 ust. 1 lit. b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Zwrot nienależnych kwot]

(2016/C 090/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: DF (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat A. von Zwehl)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i T. Bohr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu częściowe uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 1 października 2014 r., DF/Komisja (F-91/13, Zb.Orz.SP, EU:F:2014:228).

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *DF pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w niniejszej instancji.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Wyrok Sądu z dnia 21 stycznia 2016 r. – Laboratorios Ern/OHIM – michelle menard (Lenah.C)
(Sprawa T-802/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Lenah.C — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy LEMA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 090/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Correa Rodriguez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: michelle menard GmbH – Berlin cosmetics (Berlin, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 września 2014 r. (sprawa R 2260/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Laboratorios Ern, SA a michelle menard GmbH – Berlin cosmetics.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Laboratorios Ern, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Wyrok Sądu z dnia 21 stycznia 2016 r. – Rod Leichtmetallräder/OHIM – Rodi TR (ROD)
(Sprawa T-75/15) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy ROD — Wcześniejsze graficzne znaki towarowe RODI odmowy rejestracji — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit b) i art. 53 ust 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Wcześniejsze postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zasada 39 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2868/95]

(2016/C 090/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rod Leichtmetallräder GmbH (Weiden in der Oberpfalz, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci: J. Hellenbrand i J. Biener)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory (przedstawiciel: M. Rajh, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Rodi TR, SL (Lérida, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 grudnia 2014 r. (sprawa R 281/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Rodi TR, SL a Rod Leichtmetallräder GmbH

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rod Leichtmetallräder GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 13.4.2015.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 18 stycznia 2016 r. – Biofa/Komisja

(Sprawa T-746/15 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zatwierdzenia substancji podstawowej wodorowęglanu sodu — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2016/C 090/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Biofa AG (Münsingen, Niemcy) (przedstawiciele: C. Stallberg i S. Knoblich, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. von Rintelen, F. Moro i P. Ondrúsek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2069 z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej wodorowęglanu sodu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 301, s.42)

Sentencja

- 1) Wniosek przedmiocie zastosowania środka tymczasowego zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2015 r. – Jenkinson/Rada i in.

(Sprawa T-602/15)

(2016/C 090/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Liam Jenkinson (Keery, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) i wspólne działanie Unii Europejskiej „Eulex Kosowo”.

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

Tytułem głównym:

– 1. W zakresie praw wynikających z umowy prawa prywatnego:

- zmianę kwalifikacji jego stosunku umownego w umowę o pracę na czas nieokreślony;
- stwierdzenie naruszenia przez pozwane zobowiązań umownych, a w szczególności zachowania terminu doręczenia wypowiedzenia w związku z zerwaniem umowy na czas nieokreślony;

W związku z tym, tytułem naprawienia szkody wynikłej z nadużywania kolejnych umów o pracę na czas określony kosztem długotrwałego utrzymywania skarżącego w niepewności oraz z naruszeniem obowiązku zachowania terminu doręczenia wypowiedzenia w związku z zerwaniem umowy:

- zasądzenie od pozwanych zapłaty na rzecz skarżącego odszkodowania szacunkowego w kwocie 176 601,55 EUR, obliczonego na podstawie jego stażu służbowego w misjach tworzonych przez Unię Europejską;
 - pomocniczo, zasądzenie od pozwanych zapłaty na rzecz skarżącego odszkodowania wyrównawczego dotyczącego okresu wypowiedzenia w kwocie 45 985,15 EUR, obliczonego z uwzględnieniem jego stażu służbowego u czwartej pozwanej;
 - stwierdzenie, że zwolnienie skarżącego stanowi nadużycie i zasądzenie w związku z tym od skarżących zapłaty na rzecz skarżącego odszkodowania szacowanego ex aequo et bono na 50 000 EUR;
 - stwierdzenie, że pozwane nie sporządziły prawnej dokumentacji zakończenia umowy do celów zabezpieczenia społecznego oraz
 - zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty 100,00 EUR za dzień zwłoki licząc od dnia wniesienia skargi w niniejszej sprawie;
 - nakazanie im przekazania skarżącemu dokumentacji zakończenia umowy do celów zabezpieczenia społecznego;
 - zasądzenie od pozwanych zapłaty na rzecz skarżącego odsetek od ww. kwot zgodnie z belgijską stawką ustawową.
- 2. W zakresie nadużycia władzy i istnienia dyskryminacji:
- stwierdzenie, że trzy pierwsze pozwane traktowały skarżącego w sposób dyskryminujący, bez obiektywnego uzasadnienia, w trakcie jego zatrudnienia w ustanawianych przez nie misjach, w zakresie jego wynagrodzenia, uprawnień emerytalnych i związanych z tym świadczeń, a także gwarancji późniejszego zatrudnienia;
 - stwierdzenie, że jedna z trzech pierwszych pozwanych powinna była zatrudnić skarżącego w charakterze członka personelu tymczasowego;
 - zasądzenie od trzech pierwszych pozwanych odszkodowania za utratę wynagrodzenia, emerytury, dodatków i świadczeń spowodowaną ww. naruszeniami prawa wspólnotowego;
zasądzenie od nich odsetek od tych kwot zgodnie z belgijską stawką ustawową;
 - wyznaczenie stronom terminu na ustalenie tego odszkodowania z uwzględnieniem grupy i stopnia, do których skarżący powinien zostać zaszeregowany, przeciętnego wzrostu płacy, rozwoju kariery zawodowej, dodatków, które powinien pobierać na podstawie umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego; oraz porównanie otrzymanych wyników z wynagrodzeniem faktycznie pobranym przez skarżącego.

Pomocniczo:

- stwierdzenie naruszenia przez pozwane ciężących na nich obowiązków;
- zasądzenie od nich odszkodowania na rzecz skarżącego za szkodę wynikającą z tych naruszeń, szacowaną ex aequo et bono na 150 000,00 EUR.

W każdym razie:

Obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia prawa popełnionego przez pozwane poprzez stosowanie kolejnych umów o pracę na czas określony i naruszenie przez nie zasady proporcjonalności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez pozwane ochrony pracowników w ramach zwolnień grupowych.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez pozwane zasady równego traktowania i niedyskryminacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez pozwane prawa skarżącego do bycia wysłuchanym.
5. Zarzut piąty dotyczący braku pewności sytuacji prawnej skarżącego wywołanego przez pozwane oraz naruszenia przez nie prawa do dobrej administracji.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez pozwane zasady konsultacji z przedstawicielami personelu.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przez pozwane Europejskiego Kodeksu Dobrej Praktyki Administracyjnej.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia przez pozwane prawa do swobodnego przepływu pracowników.

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2015 r. – Novartis/OHIM (Przedstawienie półksiężycy w kolorze czarnym i białym)

(Sprawa T-678/15)

(2016/C 090/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Zintler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy (Przedstawienie półksiężycy w kolorze czarnym i białym) – zgłoszenie nr 13 191 036

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 września 2015 r. w sprawie R 89/2015-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie, że ar. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 nie stoi na przeszkodzie przedmiotowemu oznaczeniu (wspólnotowy znak towarowy nr 13 191 036) dla towarów z klasy 5 opisanych w zgłoszeniu do rejestracji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2015 r. – Novartis/OHIM (Przedstawienie półksiężycy w kolorze zielonym i białym)**(Sprawa T-679/15)**

(2016/C 090/27)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Zintler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy (Przedstawienie półksiężycy w kolorze zielonym i białym) – zgłoszenie nr 13 189 139

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 września 2015 r. w sprawie R 78/2015-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie, że art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 nie stoi na przeszkodzie przedmiotowemu oznaczeniu (wspólnotowy znak towarowy nr 13 189 139) dla towarów z klasy 5 opisanych w zgłoszeniu do rejestracji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2015 r. – Aldi/OHIM – Sky (SKYLITE)**(Sprawa T-736/15)**

(2016/C 090/28)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i N. Bertram)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sky plc (Isleworth, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „SKYLITE” – zgłoszenie nr 11 595 311

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 października 2015 r. w sprawie R 2771/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 15 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2015 r. – It Works/OHIM – KESA Holdings Luxembourg (IT it WORKS)

(Sprawa T-778/15)

(2016/C 090/29)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: It Works S.A. (Kraków, Polska) (przedstawiciel: radca prawny J. Aftyka)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: KESA Holdings Luxembourg Sàrl (Luksemburg, Luksemburg)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „IT it WORKS” – zgłoszenie nr 10 359 222

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 października 2015 r. w sprawie R 2106/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do usług, co do których uwzględniono sprzeciw;

- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 17 czerwca 2014 r. wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr B 001988727 w odniesieniu do usług, co do których uwzględniono sprzeciw;
- przekazanie sprawy OHIM, aby mógł zmienić zaskarżoną decyzję co do istoty i dokonać rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 010359222 dla wszystkich usług wskazanych w zgłoszeniu, bez uszczerbku dla usług, które nie są kwestionowane;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Wydziałem Sprzeciwów, Izbą Odwoławczą i Sądem.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2016 r. – La tarte tropéziennes/OHIM (LA TARTE TROPÉZIENNE 1955. SAINT-TROPEZ)

(Sprawa T-7/16)

(2016/C 090/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: La tarte tropéziennes (Cogolin, Francja) (przedstawiciel: adwokat T. Cuche)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego elementy słowne „LA TARTE TROPÉZIENNE 1955. SAINT-TROPEZ” – wniosek o objęcie ochroną nr 1 212 405

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 października 2015 r. w sprawie R 720/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;
- stwierdzenie, że ochrona w Unii Europejskiej międzynarodowej rejestracji nr 1.212.405 jest ważna dla celów oznaczania następujących towarów: „mąki i zbóż; cukru, miodu; melasy; drożdży; proszku do pieczenia; przypraw korzennych; makaronów do ciast; ciast; ciast mrożonych; naleśników [cienkich]”;
- w konsekwencji stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 października 2015 r. w zakresie, w jakim odmówiono w niej ochrony w Unii Europejskiej międzynarodowej rejestracji nr 1.212.405 dla następujących towarów: „mąki i zbóż; cukru, miodu; melasy; drożdży; proszku do pieczenia; przypraw korzennych; makaronów do ciast; ciast; ciast mrożonych; naleśników [cienkich]”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2016 r. – Gauff/OHIM – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)**(Sprawa T-13/16)**

(2016/C 090/31)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gauff GmbH & Co. Engineering KG (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Molnar)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: H.P. Gauff Ingenieure GmbH & Co. KG – JBG (Frankfurt nad Menem, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „Gauff” – wspólnotowy znak towarowy nr 6 327 977

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 listopada 2015 r. w sprawie R 549/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- posiłkowo – przekazanie sprawy OHIM w celu dalszego badania spornych okoliczności, których błędnie nie rozpatrzono;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 53, 56, 57 i 76 rozporządzenia nr 207/2009, naruszenie rozporządzenia nr 2868/95 i naruszenie prawa do bycia wysłuchanym, a także niewystarczające uzasadnienie.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2016 r. – Apimab Laboratoires i in./Komisja Europejska**(Sprawa T-14/16)**

(2016/C 090/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Apimab Laboratoires (Clermont-l'Hérault, Francja), Sarl BBI – Blanche Bresson Institut (Barbantane, Francja), Institut de recherche biologique – IRB (Montaigu, Francja), Laboratoires Arkopharma (Carros, Francja), Laboratoires Juva Santé (Paryż, Francja), Ortis (Bütgenbach, Belgia), Pierre Fabre Médicament (Boulogne-Billancourt, Francja), Pollenergie (Saint-Hilaire-de-Lusignan, Francja) (przedstawiciel: A. de Brosses, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- orzeczenie, że rozporządzenie nr 2015/1933 z dnia 27 października 2015 r. zostało przyjęte bez uprzedniej konsultacji ze strony Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, EFSA, a tym samym z naruszeniem procedury mającej zastosowanie do jego przyjęcia;
- orzeczenie, że Komisja naruszyła prawo przyjmując rozporządzenie nr 2015/1993 bez naukowego zbadania zagrożenia z naruszeniem art. 6 rozporządzenia nr 178/2002;
- orzeczenie, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie ograniczając w rozporządzeniu nr 2015/1933 z dnia 27 października 2005 r. poziomy stężenia benzo(a)pirenu w niektórych środkach żywnościowych do 10 mikrogramów, jeżeli jest stosowany sam, lub do 50 mikrogramów, jeżeli jest mieszany z pozostałymi substancjami;
- orzeczenie, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności ograniczając w rozporządzeniu nr 2015/1933 z dnia 27 października 2015 r. poziomy stężenia benzo(a)pirenu w niektórych środkach żywnościowych do 10 mikrogramów, jeżeli jest stosowany sam, lub do 50 mikrogramów, jeżeli jest mieszany z pozostałymi substancjami;
- orzeczenie, że Komisja naruszyła zakaz niedyskryminacji ograniczając w rozporządzeniu nr 2015/1933 z dnia 27 października 2015 r. poziomy stężenia benzo(a)pirenu w niektórych środkach żywnościowych do 10 mikrogramów, jeżeli jest stosowany sam, lub do 50 mikrogramów, jeżeli jest mieszany z pozostałymi substancjami.

W konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 2015/1933 z dnia 27 października 2015 r. w zakresie przepisów dotyczących niektórych środków żywnościowych;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 6 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję zasad postępowania wynikających z rozporządzenia Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiającego procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (zwanego dalej „rozporządzeniem ramowym”), podczas przyjęcia rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1933 z dnia 27 października 2015 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych we włóknach kakao, chipsach bananowych, suplementach diety, suszonych ziołach i suszonych przyprawach (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”).
2. Zarzut drugi dotyczący błędu co do prawa popełnionego przez Komisję przy przyjmowaniu zaskarżonego rozporządzenia z naruszeniem art. 2 rozporządzenia ramowego, co uzasadnia stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia z powodu braku podstawy prawnej.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu co do prawa popełnionego przez Komisję, ponieważ nie zasięgnęła ona opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, EFSA i nie dokonała jakiegokolwiek wcześniejszej naukowej oceny, z naruszeniem wymogów art. 6 rozporządzenia nr 178/2002.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie, ponieważ zaskarżone rozporządzenie opiera się w dorozumiany sposób na stwierdzeniu, że konsument spożywa podobne ilości wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA) w środkach spożywczych, co w żywności, co nie jest zgodne z prawdą.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Komisję zasady proporcjonalności, jeżeli chodzi o ustalenie maksymalnego stężenia (WWA), ponieważ wykracza ono poza to, co jest konieczne dla ochrony zdrowia publicznego.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez Komisję zasady niedyskryminacji, ponieważ zaskarżone rozporządzenie nie uwzględniło różnic pomiędzy środkami spożywczymi a innymi suplementami diety ustalając maksymalne stężenia (WWA) odpowiednio w zależności od danego rodzaju środka spożywczego.

**Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2016 r. – Pandalis/OHIM – LR Health & Beauty Systems
(Cystus)**

(Sprawa T-15/16)

(2016/C 090/33)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Georgios Pandalis (Glandorf, Niemcy) (przedstawiciel: A. Franke)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: LR Health & Beauty Systems GmbH (Ahlen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Cystus” – wspólnotowy znak towarowy nr 1 273 119

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 października 2015 r. w sprawie R 2839/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku nr 8374 C i wspólnotowego znaku towarowego nr 1 273 119 „Cystus”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 64 ust. 1 w związku z art. 51 ust. 1 lit. a) i z art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Nadużycie władzy;
- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2016 r. – Mast-Jägermeister/OHIM (Kubek)

(Sprawa T-16/16)

(2016/C 090/34)

Język postępowania: niemiecki

Strona

Strona skarżąca: Mast-Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus, J. Engberding)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny wzór: Wzór wspólnotowy „Kubek” – zgłoszenie nr 2683615-0001 i nr 2683615-0002

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie R 1842/2015-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uznanie dnia 17 kwietnia 2015 r. jako daty zarejestrowania wzorów wspólnotowych nr 2683615-0001 i nr 2683615-0002;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 6/2002 w związku art. 36 ust. 1 lit. c) i art. 38 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 62 zdanie drugie rozporządzenia nr 6/2002.

**Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2016 r. – DMC/OHIM – Etike' International
(De Giusti Orgoglio)**

(Sprawa T-18/16)

(2016/C 090/35)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: DMC Srl (San Vendemiano, Włochy) (przedstawiciel: adwokat B. Osti)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Etike' International Srl (Baronissi, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „De Giusti Orgoglio” – zgłoszenie nr 9 499 468

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 listopada 2015 r. w sprawie R 1764/2013-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji, ponieważ jest ona pozbawiona podstaw faktycznych i prawnych;
- nakazanie zwrotu kosztów i opłat;
- nakazanie przedstawienia akt sprawy dotyczących postępowania w sprawie sprzeciwu nr B 0017579763 i odwołania nr R 1764/2013-5.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

**Postanowienie Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 20 stycznia 2016 r. – Brouillard/
Komisja**

(Sprawa F-148/15 R)

**(Służba publiczna — Niedopuszczenie do udziału w egzaminach konkursowych — Postępowanie
w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Pilny
charakter — Brak)**

(2016/C 090/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alain Laurent Brouillard (Forest, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Vande Castele)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/306/15 – francuskojęzyczni prawnicy lingwiści (AD7) w sprawie niedopuszczenia skarżącego do następnego etapu konkursu ze względu na to, że nie miał on poziomu wykształcenia odpowiadającego pełnemu kształceniu prawnemu ukończonemu w belgijskiej, francuskiej czy luksemburskiej placówce szkoły wyższej.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek A. L. Brouillarda o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 27 stycznia 2016 r. – Glantenay i in./Komisja

(Sprawa F-85/15) ⁽¹⁾

(2016/C 090/37)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 10.8.2015, s. 42.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL